

[N. Neergaard.]

var, at Restauratørerne blev gjort til Skatteopkrævere. Jeg maa spørge: Bliver de ikke ogsaa det efter den nye Lov akkurat i lige saa høj Grad, kun at det er Opkrævning af en Skat, som ikke er klart og bestemt fastsat, men ytrer sig gennem Prisforhøjelser paa forskellige Omraader? Den højtærede Finansminister tror jo, efter hans Udtalelser at dømme, at denne Prisforhøjelse udelukkende vil ramme de stærke Drikke. Jeg tror, han tager fejl deri. Naar der bliver saa stor en Beskatning tilbage paa de stærke Drikke som her, paa ca. 11 Mill. Kr., tror jeg ikke paa, at det praktisk talt kan gennemføres saaledes, at alt dette bliver lagt udelukkende paa de stærke Drikke. Det vil utvivlsomt komme til at brede sig over hele Restaurationsforbruget, eller i alt Fald komme til at ramme snart her, snart der, uden at man ret kan sige hvordan, og uden at nogen helt kan gøre Rede for, hvordan det gaar for sig, men at man ikke fritager Maden for Skat ved dette, staar mig fuldkommen klart. Den Afgift, der bliver tilbage — ogsaa de øvrige Forhøjelser, men navnlig Afgiften —, vil komme til at smitte svært af paa Maden, derom er der ingen Tvivl.

Man har jo i Agitationen imod Restaurationsskatten, som naturligvis, det indrømmer jeg, har sine skrøbelige Sider, særlig hæftet sig ved dette, at den var uheldigt for Turisttrafikken, at Turisterne følte sig overmaade irriteret af denne Skat. Ja, Irritationen stammer nu væsentlig fra Restauratørerne selv, fordi de, for at kunne støtte deres Agitation mod denne Skat, har valgt noget, de slet ikke havde behøvet at vælge, nemlig at sætte de 10 pCt. paa Regningen, saaledes at enhver kunde se, at her var Restaurationsskatten, her var de 10 pCt. til Neergaard eller Bramsnæs, alt som Forholdene var, og det virkede irriterende. Men de fleste af de fremmede, der kommer her og er lidt kendte med vore Forhold, ved jo nok, at der alligevel gaar noget til Finansministeren af det, de nyder paa Restaurationerne. Bare kan de ikke med fuldkommen Sikkerhed se, hvor meget, men de ved godt, at der er en særlig Statsskat, som rammer Restaurationsforbruget, og jeg tror, at den Usikkerhed, der bliver, det, at man vil spore disse 11 Millioner snart det ene, snart det andet Sted paa Regningen, meget snarere vil forøge Irritationen end formindske den.

Og naar vi saa vender os til Befolkningen som Helhed. Ja, før var det dog kun den praktisk talt meget begrænsede

Del af Befolkningen, der mere end ganske undtagelsesvis gik paa Restauration. Der var jo i Loven truffet saa mange Foranstaltninger: Undtagelse fra Skatten for alkoholfri Restaurationer for Arbejdere og Smaafolk, Lettelse for de Handelsrejsende, Fritagelse for Skatten for Marketenderier og alt sligt, saa at det alligevel kun var ret begrænsede Dele af den ubemidlede Befolkning, som mere end ganske undtagelsesvis blev ramt af denne Skat. Men nu kommer Prisforhøjelsen til at brede sig over det hele. Den Bajer, som købes hos Øhandleren, den Rødvin eller Portvin, Akvavit eller Whisky, hvad det nu er, som købes hos Urtekræmmeren eller Vinhandleren, faar sin Part; selv om det er til det rene Hjemmeforbrug, til en lille Familiefest indenfor de fire Vægge, saa faar den den. Det vil altsaa sige, at Hjemmeforbruget af disse Varer, som før var fri for denne særlige Beskatning, det kommer nu til at betale, det faar sin Part, og — det maa jeg gentage — paa en Maade, der ikke som før klart kan kontrolleres, men gennem ukontrolable Prisforhøjelser. For den Sæd, der altid har været i Dannevang, at en Skatteforhøjelse tog man Avance af, naar man solgte Varen, enten det nu var fra Fabrikationsstedet, fra Detaillisten eller fra Restauratøren, denne ældgamle Sæd her i Landet vil sikkert ikke blive afskaffet ved Finansministerens Forslag, den vil maaske tværtimod faa en ny Blomstring, saa den lille Familie, som det ærede Medlem Hr. Trier talte saa smukt om, som for en enkelt Gangs Skyld ved en Familiefest, hvor de maaske ikke havde Plads til alle Venner indenfor det snævre Husrum, tog ud paa Restauration for at fejre et Jubilæum eller en rund Fødselsdag, eller hvad det nu kunde være, ja, den faar det ganske vist lidt billigere fra Restaurationen, men til Gengæld faar den adskillige Gange det Beløb, som den maatte betale den Gang, af sit almindelige Hjemmeforbrug, det er Sandheden. Saa har man talt saa meget om de uhørte Besværligheder ved denne Skats Opkrævning, om Kontrollen og den yderst besværlige Regnskabsførelse og alt det. Ja, man bliver saa vist ikke fri hverken for den særlige Regnskabsførelse eller for Kontrol. Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa her, det maa reserveres til det Udvalg, som sikkert vil blive nedsat, men man bliver ikke fri for det, og det kan optræde under ganske generende Former. Ganske vist bliver det for Restaurationernes Vedkommende noget simplificeret, det indrømmer jeg, men paa den anden Side bliver denne særlige Regnskabsførelse og